

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ
โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์”

A COMPARISON OF ENGLISH ACHIEVEMENT IN PRESENT TENSES FOR
MATTHYOM SUKSA-FOUR OF BANBUNG UTTASAHAKRAMNUKHRAO
SCHOOL USING EXERCISES AND NORMAL METHOD

มยุรี วิบูลย์กุล¹

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับการเรียนแบบปกติ โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์” ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์” กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 41 คน กลุ่มควบคุมได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 41 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษจำนวน 4 เล่ม แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษจำนวน 4 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Present Tenses จำนวน 40 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร E1/E2และการทดสอบค่า t (t-test Dependent และ t-test Independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์” จำนวน 4 เล่ม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.92/80.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

¹ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพัฒนาครูสุพรรณภูมิช่วงปิดเทอม สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tense ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษและนักเรียนที่เรียนแบบวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ; แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ; Present Tenses

Abstract

In this independent study entitled "A comparison of English achievement in Present Tenses for Mattayom - Suksa four Banbung Uttasahakramnukhrao School using exercise and normal method," the purposes of this research were 1) to develop the English grammar exercise based on Present Tenses 2) to compare the English learning achievement between pre-test with post-test of groups training with the English grammar exercise 3) to compare the English learning achievement between pre-test with post-test of conventional method group 4) to compare the English learning achievement based on Present Tenses of Mattayomsuksa four students between groups training with the English grammar exercise and normal learning.

The samples consisted of two classes of Mattayomsuksa four students studying during the first semester in the academic year 2020 of Banbueng-Uttasahakamnukroa School. The sample group was selected by purposive sampling. Each class has 41 students. One class is in Mattayomsuksa four slash six (M.4/6), was taught by using English grammar exercise. Another class is in Mattayomsuksa four slash seven (M.4/7), was taught by the normal learning. The research instruments used for the study were 1) the lesson plans of English grammar exercise 2) the lesson plans of normal learning 3) the English grammar exercise based on Present Tenses 4) the learning achievement test about Present Tenses; multiple choice A-D 40 total. The statistics used in analyzing the data were Mean (\bar{X}), Standard deviation (S.D.) and t-test : Independent Samples Test.

The research results were as follow

1) The effectiveness of the English grammar exercise based on Present Tenses was 81.92/80.97 which was higher than the regulation criteria 80/80.

2) The learning achievement score before and after using the English grammar exercise were different at .05 level of significance.

3) The learning achievement score before and after using the normal method were different at .05 level of significance.

4) The learning achievement score of students who learned with the English grammar exercise and normal method were different at the .05 level of statistical significance.

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ในสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการพัฒนาด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา ซึ่งประชาชนทั่วโลกจึงจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อให้โลกของเรามีการขับเคลื่อนพัฒนาในยุคโลกาภิวัตน์ และสิ่งสำคัญที่ขับเคลื่อนการติดต่อสื่อสาร ก็คือ ภาษา ซึ่งภาษาจัดเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนในด้านต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าภาษามีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมากในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งภาษาที่เป็นภาษาสากลที่ทุกคนทั่วโลกล้วนมีความแตกต่างทางด้านภาษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม จำเป็นต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร คือ ภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสำคัญของโลก ซึ่งจัดเป็นภาษานานาชาติเป็นภาษากลางของโลกและเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ทุกคนทุกชาติ ทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต

ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาที่กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานได้บัญญัติให้ทุกสถานศึกษาจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานศึกษา เพราะในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การ ปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (หลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบางมดวิทยา ("สี่สุทนต์จวนอุปลัมภ์" , 2559)

ซึ่งในปัจจุบันนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร อาจเกิดจากสาเหตุหลาย ๆ อย่าง เช่น การขาดแคลนบุคลากรที่เป็นเจ้าของภาษา ความพร้อมของบุคลากรทางการสอนและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนหรืออาจจะเป็นความพร้อมของผู้เรียน เพราะภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่เป็นศาสตร์วิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝน ท่องจำและนำไปปฏิบัติอยู่เสมอแล้วเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาการสอนก็อาจจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายที่จะเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กับงนงนุช สิงหะเดชะ (2557) กล่าวว่า ความล้มเหลวของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น มีสาเหตุมาจากประสิทธิภาพของครูและครูไทยบางคนนอกจากพูดเป็นประโยคไม่ได้ ฟังไม่ออกแล้ว ยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงผิดอีก ซึ่งทำให้การสื่อสารไม่สามารถบรรลุผลได้ข้อเสนอแนะที่ให้ไว้คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรใช้ภาษาอังกฤษกับเด็กนักเรียนตลอดเวลา เพื่อให้เกิดทักษะ การใช้ภาษา ทั้งทักษะ

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

การพูดเพื่อให้เกิดทักษะการใช้ภาษา และการฟัง และสนทนานอกเรื่องกับนักเรียนไปด้วยเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งจุดนี้ผู้เขียนเข้าใจว่า เป็นการใช้อังกฤษกับผู้เรียนในสถานการณ์อื่น ๆ นอกห้องเรียนด้วย ในประเด็นประสิทธิภาพของครูผู้สอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยเราควรมีคุณสมบัติ หลัก ๆ 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ในระดับที่ดี ดีมาก เพื่อเป็นแบบอย่างที่ต้องทำตามภาษาแก่นักเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษ และประการที่สอง เป็นผู้มีความเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนในวัยต่าง ๆ เป็นผู้รู้ถึงเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการใช้สื่อ เทคโนโลยีในการที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่เกิดประสิทธิภาพ ดังอ้างอิงได้จาก ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน พื้นฐาน (ONET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 33.25 และ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ที่ 29.20 ซึ่งถือเป็นคะแนน เฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ) , 2562) ซึ่งคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติด้านพื้นฐาน (ONET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปี การศึกษา 2562 ของโรงเรียนบ้านบึง "อุตสาหกรรมนุเคราะห์" มีคะแนนเฉลี่ยระดับระดับโรงเรียน ที่ 32.47 และ 27.30 (งานวัดผล กลุ่มบริหารวิชาการ , 2562) ซึ่งถือเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำ

จากปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น ทำให้บุคลากรทางการศึกษา และครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องคิดค้นหาวิธีการ แนวทาง กระบวนการ สื่อการสอน หรือแบบฝึกทักษะต่างๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าหาวิธี ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อจะให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น และครูผู้สอนควรออกแบบการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น พบว่า ชุดแบบฝึกทักษะเป็นกระบวนการ ให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ได้และชุดแบบฝึกทักษะ ยังเป็นนวัตกรรมที่จะนำไปใช้จัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องจากชุดแบบฝึกทักษะจะให้เนื้อหาวิชาที่สั้นๆ มีความต่อเนื่อง เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามระดับ ความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ชุดแบบฝึกทักษะเป็น ระบบการนำสื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 : 7 - 19)

การศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ทำแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบึง "อุตสาหกรรมนุเคราะห์" เรื่อง Present Tenses จำนวน 4 เล่ม ได้แก่ เล่มที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense เรื่องที่ 2 เรื่อง Present Continuous Tense เรื่องที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense และเรื่องที่ 4 เรื่อง Present Perfect Continuous Tense โดยมีการวิเคราะห์เนื้อหา บทเรียนจากหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับชั้น มีการจัดทำเนื้อหาในรูปแบบที่มีความน่าสนใจ โดยการใส่รูปภาพประกอบ มีสีสันสดใส เราความสนใจของผู้เรียน จัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีการ สร้างแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบในแต่ละเล่ม เพื่อการวัดและประเมินผลการใช้แบบฝึก

ทักษะ โดยคำนึงถึง ความสามารถและศักยภาพที่แตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน เก่ง ดี และมีความสุขในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์” อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำนวน 4 ห้อง ได้แก่ นักเรียน ชั้น ม. 4/4 จำนวน 45 คน นักเรียนชั้น ม.4/5 จำนวน 45 คน นักเรียนชั้น ม. 4/6 จำนวน 41 คน และนักเรียนชั้น ม.4/7 จำนวน 43 คน จำนวนนักเรียนรวมทั้งหมด 174 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์” อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี คัดเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็น 2 ห้อง คือ นักเรียน ชั้น ม.4/6 จำนวน 41 คน ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษและ นักเรียนชั้น ม.4/7 จำนวน 43 คน ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses จำนวน 4 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ เรื่อง Present Tenses จำนวน 4 แผน
3. แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses จำนวน 4 เล่ม
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present simple Tense แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีดังนี้
 - 1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.2 ดำเนินการปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 1.3 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ และตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียน
2. ขั้นตอนการทดลอง (Treatment) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ชั่วโมงแล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ได้จากการทดลอง ไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
4. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับการสอนแบบปกติ โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์” พบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยเนื้อหา Present Simple Tense, Present Continuous Tense, Present Perfect Tense, และ Present Perfect Continuous Tense มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.33/80.42 ตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 สรุปผลการดำเนินการทดลองการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ทดลอง	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนระหว่างเรียน (40 คะแนน)		แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์(40) คะแนน		ค่าประสิทธิภาพ E ₁ / E ₂
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E ₁)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E ₂)	
รายบุคคล	3	33.33	83.33	32.67	81.67	83.33/81.67
กลุ่มย่อย	9	32.44	81.11	32.33	80.83	81.11/80.83
ภาคสนาม	30	32.53	81.33	32.17	80.42	81.33/80.42

จากตารางที่ 1 สรุปผลการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน พบว่า การหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ (E₁) และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E₂) แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.33/81.67 แบบกลุ่มย่อย (3:3) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.11/80.83 และแบบภาคสนาม (30 คน) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.33/80.42 ซึ่งหมายความว่าแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses มีประสิทธิภาพเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	41	12.07	6.05	-21.52	.000
หลังทดลอง	41	25.07	4.60		

*p ≤ .05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า คะแนนหลังเรียนและคะแนนก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.07 และคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.07

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	43	10.76	4.96	-20.54	.000
หลังทดลอง	43	19.97	5.26		

*p ≤ .05

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนหลังเรียนและคะแนนก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.76 และคะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.97

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig.
กลุ่มทดลอง	41	25.12	4.64	4.37	.000
กลุ่มควบคุม	43	19.98	5.26		

*p ≤ .05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.12 ส่วนคะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.98

สรุปผลการวิจัย แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ของกลุ่มทดลอง คะแนนก่อนเรียนน้อยกว่าคะแนนหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ของนักเรียนกลุ่มควบคุม คะแนนก่อนเรียนน้อยกว่าคะแนนหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ของนักเรียนกลุ่มทดลองคะแนนสูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คือ

1. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.92/80.97 หมายความว่า นักเรียนทำคะแนนระหว่างเรียนจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษระหว่างเรียน (E_1) เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.92 และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน (E_2) เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตั้งไว้ที่ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่องที่ได้สร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษดังเช่น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเริ่มจากง่ายไปหายาก ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากขึ้นและการทำแบบฝึกหัดหลายๆ เป็นการช่วยทบทวนให้นักเรียนสามารถเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องในครั้งต่อไป โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำชี้แจงง่าย

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

และชัดเจน การทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษแต่ละครั้งเหมาะสมกับเวลาและความสนใจ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองและได้เรียนรู้ในส่วนของเนื้อหาหลักไวยากรณ์ เรื่อง Present Tenses อย่างมีลำดับขั้นตอนโดยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีความหลากหลายรูปแบบให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพร้อมคำเฉลยซึ่งนักเรียนสามารถทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเสนอคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องและสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนซึ่งสอดคล้อง สิริกร ภูผา (2557: บทคัดย่อ) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายแบบฝึกตรงตามเนื้อหา เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนมีความหลากหลาย มีความสร้างสรรค์ ทันสมัยและสามารถฝึกเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 12.07 และเมื่อเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษแล้วค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 25.07 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุคนธ์ สินรพานนท์(2551 : 90-92) ซึ่งกล่าวเอาไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลได้กระทำซ้ำ ๆ ได้ฝึกคิดฝึกทำจากขั้นตอนที่ง่าย ๆ ไปสู่ขั้นตอนที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติมีค่าเท่ากับ 10.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 19.97 สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ แพรวไหม คำดวง เรื่อง การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เป็นเพราะขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้สอน เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองด้วยการสรุปกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์ผ่านวิธีการสอนแบบอุปนัย ช่วยกันทำกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและได้แก้ไขปัญหาร่วมกับผู้เรียนคนอื่นทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Present Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ หลังเรียนแตกต่างนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ได้ฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses จำนวน 4 เล่ม อย่างมีลำดับขั้นตอนมาแล้ว โดยนักเรียนได้ทราบผลการทำงาน ของตนเอง เห็นถึงข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องด้วยการเฉลยคำตอบหลังจากทำแบบฝึกพร้อมกับนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไขได้ทันที นักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษย่อย ๆ ที่ช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจและความแม่นยำได้มากขึ้น อีกทั้งแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 4 เล่ม มีรูปแบบที่แตกต่างกันจากที่นักเรียนได้เคยฝึก ขนาดของตัวหนังสือ รูปภาพประกอบ เนื้อหา มีความสวยงามน่าอ่านและสามารถกระตุ้นเร้าความสนใจ

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

และความกระตือรือร้นในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Tenses เพิ่มขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเป็นไปตามแนวคิดของ ญัฐณิชา ดีเจริญ (2562: บทความ) แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะช่วยทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่ดีของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งแบบฝึกจะช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ นั้น จำเป็นต้องมีการสอนต่างจากกลุ่มเด็กปกติทั่วไปหรือเสริมเพิ่มเติมให้เป็นพิเศษ ฉะนั้นแบบฝึกจึงมีประโยชน์มากสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เพื่อช่วยให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะทางภาษาได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนควรนำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตรงตามมาตรฐานหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมในช่วงที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูอาจกระตุ้นให้กำลังใจ ช่วยเหลือและให้คำแนะนำให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อสร้างพื้นฐานทางด้านภาษาให้กับนักเรียนเมื่ออยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะไวยากรณ์ในเรื่องและหัวข้อที่หลากหลาย มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพราะการมีกลุ่มควบคุมสามารถทำให้ผลวิจัยคลาดเคลื่อนน้อย

2. ควรมีการศึกษา ค้นคว้า พัฒนารูปแบบการสอนอื่นๆ ที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับสังคมยุคปัจจุบัน ด้วยการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3. เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น ครูผู้สอนควรมีการเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้พร้อม และสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้น

เอกสารอ้างอิง

หลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. (2559) โรงเรียนบางมดวิทยา
 กลุ่มบริหารวิชาการ. (2562). โรงเรียนบ้านบึง "อุตสาหกรรมนุเคราะห์"
 ดารณี ศรีสุข. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดอนคาวิทยา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษคณิตศาสตร์.
 นางเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

- สุคนธ์ สิ้นพานนท์ . (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2544). คู่มือการเขียนแผนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จูนพับลิชชิ่ง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- ณัฐฐันรี ละม้ายแข และ อรุณช ลิ้มศิริ (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับการสอนแบบปกติ
- พรชัย ผาดไธสง. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องผักบุ้งประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 3 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิผลสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 8-18.
- จิตติยา เขาวรรณ (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริง โดยใช้กิจกรรมการอ่าน แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ปริญญาานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นจาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/1404>
- ธนพล ธนบัตร. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชัน ที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะ. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สืบค้นจาก <http://www.edujournal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/2292.ru>
- บริติช เคานซิล-กระทรวงศึกษาธิการ พลิกการสอนครูภาษาอังกฤษ 17,000 คน จากห้องจำ “แกรมม่า-ไวยากรณ์”สู่การสื่อสารได้จริง. (2561, 29 กันยายน). สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิกา. สืบค้นจาก <https://thaipublica.org/2018/09/reform-english-teacher/>
- มยุรี เหมือนพันธ์. (2535). การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่ดสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน), ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- วนิดา ดีแป้น. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พระระดับ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2536). ผลการใช้คำพื้นบ้านลานนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมปีที่ 6. พะเยา: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2527). การสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษา (Pragmatic Communicative) กับการทดลองทางภาษาระดับ Advanced ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยหลักสูตรภาษาอังกฤษและแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bloom, B.S. 1976. *Human Characteristic and School Learning*. New York : McGraw –Hill.
- Bygatc, M. (1991). *Speaking*. Oxford: Oxford University Press.
- Kittisunthorn, C., (2003). *Standards-based curriculum: The first experience of Thai teachers. Doctoral Dissertation, Jamia Islamia University, Delhi, India.*
- Lado, R. (1957), *Linguistics across cultures*, Ann Arbor: Michigan Up.
- Nutravong, R., (2002). *School-based curriculum decision-making: A study of the Thailand reform experiment*. Doctoral Dissertation, Indiana University, Bloomington. U.S.A.
- Tawilapakul, U. (2003). *The Use of English Tense by Thai University Students*. Teaching English as a Foreign Language. Language Institute. Thammasat University, Bangkok.